

Sygnatura akt II Ca 1496/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Nowak
-----------------	----------------

Protokolant: starszy protokolant sądowy Agnieszka Zapalska

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2017 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. S.

przeciwko D. W., J. W. i S. W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego D. W.

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Podgórze w Krakowie

z dnia 29 marca 2017 r., sygnatura akt I C 68/17/P

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Krakowa – Podgórze w Krakowie do ponownego rozpoznania.

SSO Anna Nowak

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 października 2017 roku.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy zasądził solidarnie od pozwanych D. W., J. W. i S. W. na rzecz powódki A. S. kwotę 21344,24 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 października 2014 roku, umorzył postępowanie w zakresie kwoty 743,20 zł i zasądził koszty postępowania.

Powyższe orzeczenie zaskarżył pozwany D. W. w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Niniejsza sprawa była rozpoznana przez Sąd Rejonowy w postępowaniu uproszczonym. Również Sąd Okręgowy jako Sąd II instancji rozpoznał sprawę w postępowaniu uproszczonym. Sąd Odwoławczy nie prowadził postępowania dowodowego, zatem na zasadzie art. 505¹³ § 2 k.p.c. uzasadnienie wyroku obejmować będzie jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej rozstrzygnięcia z przytoczeniem przepisów prawa.

Apelacja podlegała uwzględnieniami, a na podstawie art. 378§2 k.p.c. Sąd rozpoznał ją także na rzecz pozostałych pozwanych.

Sąd I instancji nie rozstrzygnął istoty sprawy albowiem nie rozstrzygnął o prawidłowości rozliczeń dokonanych przez powódkę. Stwierdzenie w uzasadnieniu, że są one prawidłowe bez szczegółowego ustosunkowania się do zarzutów pozwanych uniemożliwia zbadanie toku rozumowania przez Sąd I instancji, powoduje, że nie jest możliwe skontrolowanie takiego stwierdzenia. Istotą sporu – poza kwestiami legitymacji i kwestii zaliczenia kosztów wymiany okien była prawidłowość zaliczeń poszczególnych wpłat za okres od 2011 roku do czerwca 2014 roku. Sąd I instancji nie ocenił w sposób, który mógłby zostać skontrolowany przez Sąd II instancji prawidłowości dokonanych zaliczeń, zasadności i wysokości przysługującego stronie powodowej roszczenia. Przerzucenie tego na Sąd II instancji pozbawiłoby możliwości kontroli tegoż zaliczenia, a tym samym pozbawiło stronę prawa dwuinstancyjnego rozpoznania sprawy.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji w pierwszej kolejności dokona rozliczenia wpłat dokonanych na poczet opłat za wodę, weźmie pod uwagę kwoty wynikające z przedstawionego przez powódkę rozliczenia i ustali, że w tym zakresie opłaty za wodę w dochodzonym pozwem okresie zostały w całości pokryte. Dokonując rozliczenia tego jednego składnika czynszu Sąd weźmie pod uwagę, że nie złożono zarzutów ani materialnoprawnych ani procesowych potrącenia, brak jest w obecnym stanie podstaw do ustalenia, że strony zawarły w tym zakresie jakąś umowę, a zatem wobec powstałych nadpłat z tego tytułu ten składnik opłat należy wyłączyć z globalnej kwoty czynszu dochodzonego za każdy kolejny miesiąc.

Następnie dokona zaliczenia wpłat dokonanych przez dłużników zgodnie z opisami tychże wpłat na konkretne zaległości czynszowe (pomniejszone o opłatę z tytułu wody) z danego miesiąca, przy czym w pierwszej kolejności na odsetki, a w przypadku wpłat po dacie wniesienia pozwu także na zaległe odsetki od odsetek, a dopiero później na zaległość główną. Sąd I instancji będzie miał bowiem na uwadze, że świadczenie z tytułu stosunku najmu, polegające na płaceniu czynszu to wiele świadczeń okresowych, z których każde wymagalne jest w innym terminie, w innym też terminie ulega przedawnieniu. W rezultacie, każde z tych świadczeń stanowi odrębny dług, chociaż jest to dług tego samego rodzaju. Dłużnik może zatem przy spełnieniu świadczenia wskazać, który dług (czynsz najmu za jaki okres) chce zaspokoić. To zaś, co przypada na poczet tego długu (za konkretnie wskazany okres), wierzyciel może zachować na związane z tym konkretnym świadczeniem należności uboczne. Na tym właśnie polega zastosowanie art. 451 § 1 k.c. przy świadczeniach okresowych (tak SN w wyroku z dnia 7 stycznia 2009 roku, II CSK 409/08). Po trzecie Sąd będzie miał na uwadze, że powódka żądała odsetek od zaległych odsetek na dzień wytoczenia powództwa i także te odsetki podlegają zaspokojeniu jako należności uboczne.

Sąd oceni także, czy cofnięcie powództwa w nin. sprawie nie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa, a to ze względu na sposoby zaliczeń i możliwości rozliczenia całości należności już w nin. sprawie.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 386§4 k.p.c. uchylono zaskarżony wyrok i sprawę przekazano do ponownego rozpoznania.

SSO Anna Nowak